

PUKANIE (8) sb n

a jasne; e z tekstów nieoznaczających é lub oznaczających -é niekonsekwentnie.

sg N pukani(e) (2). ◇ G pukanią (2). ◇ A pukani(e) (4).

Sł stp brak, Cn s.v. puk, Linde XVIII w. s.v. puknąć; poza tym bez cytatu s.v. puk.

I. Rzeczownik od „pukać” (7) :

1. *Strzelanie* (2) : Ná takowe pukanie zdziłać w sukniach cienie [tj. sztuczne postaci ludzkie, kukły]/ Iáko draby przy szańcoch/ Ipoftawiąć przy scienie. *BielSat* N [idem] *BielSjem* 35.

2. *Hałas towarzyszący strzelaniu, huk; crepitus, strepitus* Cn (2) : pusciliśmy fthrzelbę ná nie kámienną/ ále im nie záfzkodziła/ tylko pukania sie bali/ aż pomartwieli z wielkiego lęknienia/ bo tego nigdy nie słycháli *BielKron* 451.

Wyrażenie: »pukanie z dział« (1): mamy lám fwinę prośną boimy sie by nam nieporzuciła od tego pukania z dział. *BielKron* 311v.

3. Rozrywanie, rozdymanie (1) :

Wyrażenie: »pukanie w żywocie« (1): (nagł) Tu zalię małz wiedziecz o bańkach kore [!] sie czynią z vriny/ to iest piana nadęta na wierzchu vriny pływaiącza. (-) Theż takowe bańki. Znamionią kruczenie pukanie w żywocie/ z czego potym przychodzi wracanie y też biegunka. *FalZioł* V 8v.

Szereg: »kruczenie, pukanie« (1): *FalZioł* V 8v cf *Wyrażenie*.

4. *Wypuszczanie pędów, pąków [czego]* (1) : Germinatio, Pukanie/ roskwitanie drzew/ też wřchodzenie ziół. Germinatus idem. *Mącz* 144d.

5. *Szczepienie [czego]* (1) : Emplastracio, Szczepienie/ Pukanie/ álbo Wymietanie pączków ná drzewiech/ quae alias Inoculatio dicitur *Mącz* 103b.

II. Pąki wypuszczane przez rośliny (1) : Gemmas detegere, Pączki álbo pukanie drzew omknąć. *Mącz* 450a.

Synonimy: **I.1.** strzelanie; **3.** kruczenie, rozdymanie, rozrywanie; **II.** oczko, pączek.

Cf 1. PUK, PUKAĆ